

sens Flytning mod Nord, da det ærede Medlem jo ikke et Øjeblik kan være i Tvivl om, at han ikke vil kunne finde nogen som helst Sangbund for dette Krav, hverken her i dette høje Ting eller ude i det danske Folk. Det ærede Medlem Hr. Hauge fastslog ogsaa udtrykkelig, at der selv for Socialdemokratiets Vedkommende ikke kunde være Tale om, at det vilde gaa med til en Flytning af Grænsen mod Nord. Jeg vil her tillade mig at citere en Udtalelse af forhenværende Minister H. P. Hanssen umiddelbart forud for Afstemningen i Flensborg den 14. Marts, en Udtalelse, der rettedes til Hr. Johannes Tiedje: „En saadan Grænsflytning er i enhver Henseende indiskutabel for det danske Folk.“

I øvrigt krævede det ærede Medlem Hr. Schmidt Agtelse for det tyske Folk og kulturel Frihed for det tyske Mindretal i Nordslesvig. Maa jeg i denne Forbindelse udtale min Forbavelse over, at det ærede Medlem Hr. Schmidt ikke havde noget virkeligt beklagende Ord tilovers for de Kaar, der i Aartier blev budt den indfødte nordslesvigske Befolkning af det Folk, det ærede Medlem Hr. Schmidt føler sig knyttet til, medens dette Folk stod for Styret dernede, og denne Forbavelse er fra min Side saa meget mere berettiget, som det dog er en Kendsgerning, at det ærede Medlem Hr. Schmidt i Aarene før Krigen var en af de ganske faa i Nordslesvig, der havde et aabent Øje for det preussiske Styres Overgreb og Forsyndelser mod en rolig og loyldig Befolkning. Det var den Gang, det ærede Medlem Hr. Schmidt stiftede den tyske Fredsforening i Nordslesvig. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed fremhæve og anerkende dette netop fra denne Plads. Jeg kan kun beklage, at det ærede Medlem Hr. Schmidt senere ligesom det ærede Medlems Meningsfælle Hr. Johannes Tiedje, Ophavsmændene til Tiedje-Linien, er vandret andre Veje.

Vi vil i fuldt Maal respektere det tyske Mindretals Ret, der kan ikke være Tale om noget andet. Det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at der ikke i dette Ting vil findes nogen, der ved nogen Lejlighed vil tage til Orde for en Anvendelse af de gammel-preussiske Metoder. Naar det ærede Medlem Hr. Schmidt krævede Agtelse for det tyske Folk, skal jeg dertil sige, at der neppe er nogen i dette høje Ting, der ikke har Agtelse for det tyske Folk som saadant. Hvorfor skulde vi ikke nære Højagtelse for et Folk, der fostrede Goethes, Kants og Fichtes Kultur? Der er ingen af os, der tænker paa at ville

fortrænge denne Kultur hos Mænd og Kvinder, for hvem den er en Hjertesag, men det ærede Medlem synes at glemme, at det Tyskland, som Nordslesvig Aarti efter Aarti stiftede Bekendtskab med, ikke var Weimars, men Preussens Tyskland, Bismarcks og Treitschkes Tyskland. Det var dette Tyskland, der bragte en uendelig Sum af Sorg, Nød og Lidelser over de danske Nordslesvigere, det var dette Tyskland, vi lærte at kende i Nordslesvig.

Det ærede Medlem gav en Redegørelse for sine Ønsker og Synspunkter med Hensyn til Ordningen af Skole- og Kirkeforhold for det tyske Mindretal. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Lebeck, der er Formand for Skolekommissionen i Haderslev og saaledes sidder inde med den fuldeste Kompetence til at kunne bedømme det ærede Medlem Hr. Schmidts Udtalelser paa dette Punkt, i sin Tale her under Finanslovbehandlingen særlig vil komme ind paa dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor ikke foregribe det ærede Medlem Hr. Lebecks Udtalelser paa dette Punkt; kun vil jeg gerne have Lov til at sige, at de Indstillinger om Besættelse af Lærerembeder ved de tyske Skoler, der er fremkommet fra Skolekommissionerne, er fremkommet enstemmig efter indbyrdes Forhandlinger mellem de danske og tyske Medlemmer af Skolekommissionerne. Det ærede Medlem ankede over, at der er blevet ansat dansksindede Lærere i de tyske Skoler. Jeg skal dertil bemærke, at det udelukkende drejer sig om saadanne Lærere, der i den tyske Tid beklædte et tysk Lærerembede ved en tysk Skole, og man skulde jo mene, at disse Lærere ikke paa Forhaand skulde være diskvalificerede til at beklæde et Embede ved en tysk Skole under det danske Styre.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om de Bøger, der bruges i den tyske Undervisning ved Skolerne. Jeg skal dertil bemærke, at der er nedsat en Kommission, der særlig sysselsætter sig dermed, og naar Tiden kommer, kan vi jo altid drøfte dette Spørgsmaal med hinanden. Men jeg skulde mene, at det ærede Medlem Hr. Moltesen har Ret, naar han udtalte, at efter hans Kendskab til de Bøger, der var i Brug dernede, haabede han, at de ikke skulde faa Lov til at vedblive at være Undervisningsbøger dernede, de var gennemtrængte af den preussiske Historiekrivnings Aand, det var Treitschkes, den historisk klassisk preussiske Historiekrivers Aand, der gaar igennem dem. Jeg kan fuldt ud tiltræde den rammende Karakteri-